

Sygn. akt VI GC 74/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko: (...) Spółka Akcyjna w S.

o zapłatę: 118.512,87 zł

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 118.512,87 zł (sto osiemnaście tysięcy pięćset dwanaście złotych 87/100) z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia w zapłacie od dnia 3 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.143,00 zł (trzynaście tysięcy sto czterdzieści trzy złote) tytułem kosztów procesu w tym kwotę 7.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt VI GC 74/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z o.o. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 118.512,87 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, sprzedał pozwanemu w okresie od 8.10 do 16.11.2015r. towar o łącznej wartości 117.576,39 zł. Strona pozwana zobowiązana była do zapłaty za towar w terminach szczegółowo wskazanych w fakturach. Jednakże zapłaty nie dokonała. Powód wzywał pozwanego do zapłaty dochodzonej pozvem należności jednakże bezskutecznie.

Sąd Okręgowy w R. wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.30).

Strona pozwana wniosła od nakazu zapłaty sprzeciw domagając się uchylecia nakazu zapłaty, zawieszenia postępowania ewentualnie skierowania sprawy na drogę postępowania mediacyjnego. W sprzeciwie pozwany podał, że zdarza się, iż reguluje swoje zobowiązania płatnicze wobec powoda z opóźnieniem, jednakże opóźnienie to nie jest znaczne. Pozwany zarzucił, że w jednej z faktur wymienionych w pozwie termin płatności upływa 15.01.2016r. natomiast wezwanie do zapłaty nosi datę 18.01.2016r. Strona pozwana zaproponowała, że spłaci swoje zadłużenie względem powoda w pięciu równych ratach.

W odpowiedzi na sprzeciw powód wniósł o nieuwzględnienie zarzutów podniesionych w nim. Podniósł, że na dzień dzisiejszy strona pozwana zalega powodowi z zapłatą w łącznej kwocie 160.450,81 zł. Powód podniósł, że po dacie

skierowania wezwania do zapłaty strona pozwana nie zapłaciła żadnej kwoty, a jedyną reakcją strony pozwanej jest sprzeciw od nakazu zapłaty, który nie zawiera merytorycznych zarzutów a jego złożenie ma na celu jedynie odsunięcie w czasie uzyskania przez powoda tytułu wykonawczego. Powód stwierdził, iż wobec postawy strony pozwanej nie jest zainteresowany postępowaniem mediacyjnym i nie wyraża na nie zgody. Nie wyraża również zgody na zapłatę należności w sposób zaproponowany przez stronę pozwaną w sprzeciwie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Strona powodowa załączyła do pozwu szereg faktur , z których wynika, że powód sprzedał pozwanemu na ich podstawie towar szczegółowo w nich określony (k. 6-18).

Wezwaniem do zapłaty z 18.01.2016r. powód wezwał pozwanego do zapłaty objętych pozwem faktur (k.4).

W piśmie z dnia 16.01.2016r. strona pozwana zobowiązała się do zapłaty zobowiązań względem powoda według harmonogramu (k.5).

Mimo wezwania do zapłaty i złożonej deklaracji w piśmie z 18.01.2016r. do dnia wytoczenia sporu strona pozwana nie uiszczyła na rzecz powoda żadnej kwoty tytułem należności objętej fakturami załączonymi do pozwu.

Nie kwestionując istnienia zobowiązania objętego pozwem pozwany zarzucił jedynie, że niektóre z roszczeń objętych pozwem są przedwczesne , wniósł o skierowanie stron do mediacji a także rozłożenie zadłużenia na pięć równych rat (k.35,36).

Powód nie wyraził zgody na mediacje jak również na rozłożenie płatności objętej pozwem na raty. Podniósł, że zaległość strony pozwanej na dzień 17.03.2016r. wynosi 160.450,81 zł , a żadna z faktur objętych pozwem nie została zapłacona mimo deklaracji strony pozwanej.

Stosownie do art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W niniejszej sprawie bezspornym jest fakt sprzedaży towarów przez powoda szczegółowo wymienionych w fakturach załączonych do pozwu. Pozwany w toku postępowania nie przeczył, że towar objęty fakturami załączonymi do pozwu otrzymał. Mimo wezwania pozwany nie zapłacił żadnej należności wynikającej z faktur objętych pozwem wnosząc jedynie o rozłożenie objętej pozwem należności na raty ewentualnie o skierowanie stron do mediacji.

Na powyższe powód nie wyraził zgody.

W tym stanie rzeczy mając na uwadze cytowany wyżej przepis art. 535 kc Sąd uznał roszczenie powoda w całości za zasadne i dlatego na podstawie powołanego przepisu zasądził do pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę w całości wraz ze skapitalizowanymi odsetkami w kwocie 936,48 zł (art. 481 § 1 kc).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 482 § 1 kc.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.

Na koszty postępowania składa się opłata od pozwu, koszty zastępstwa procesowego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.